

9.

OMEN IN NOMINÉ T
VIRI
PRAENOBILISSIMI AMPLISSIMI ET
CONSULTISSIMI
GEORGII SAMVELIS
ASTERI

CENSVM QVI POTENTISSIMO SARMATARVM REGI
ATQVE ELECTORI SAXONIAE EX TRACTV MONTANO
COLLIGVNTVR PRAEFECTO DVM VIVERET PRAECLARE

MERITO ET CONSVL REIP. FREIBERGEN
SIS DIGNISSIMO

A. D. XV. SEXTIL. ANNI MDCCXXXVII

HUMANIS REBUS EREPTI
STRICTIM EXPOSIT

ET AD

ORATIONES IN EIVS MEMORIAM

PUBLICE HABENDAS

OBSEQVIOSE INVITAT

M. IO. GOTTLIEB BIDERMANN
RECT. GYMN.

FREIBERGAE

Litteris CHRISTOPHORI MATTHAEI

III.

Tame si nomina eo praecipue consilio nobis indita sunt, quo facilius alter ab altero internosci possit: tautum tamen abest, ut existimemus, veteres veluti ex triuio talia arripuisse, qualia cunque in mentem vel buccam venirent, a) ut potius circumspecte in iis imponendis versatos illos esse, nobis perflaudemus. Et Hebraei quidem vel expressum mandatum diuinum respiciebant, vel nomina ad conditionem infants recens nati accommodabant, vel rationem natuitatis, loci, atque temporis habebant, vel salutarem vitae agendae admonitionem fuggerebant, vel euentum actionum futurorum praesagiebant, vel similitudinem cum alio eiusdem nominis inueniebant, vel bonum aliquod omen praenuntiabant. b) Graeci vero, et hos imitati Romani nomina propria vel a corporis affectionibus, vel ab animi indeole, vel a fortunae conditione, vel a rebus gessis pertebant. c) Ex quo intelligi potest, cur PYTHAGORAS et PLATO affirmauerint, nominum impositionem non quorumiuis hominum esse, sed tantummodo sapientissimorum. Et haec causa fuisse videtur, quae SOCRATEM permonit, ut flatueret, homines vi naturae occultata, et genio quodam obstrictante, ea nomina sortiri, quae ipsis futurae praesagia fortunae praeflare possint. *) In quam sententiam iam dudum poeta, adductis duobus exemplis, ita cecinit:

Nomina sunt omen, *Venturi praeficius ID MON*

Fertur, et *HIPPOLYTUS dilaceratus equis.*

Haec omnia nominibus significata multis iisque luculentissimis testimoniis confirmare possemus, si instituti nostri ratio ferret.

Vnicum ASTERI nomen instar omnium esse potest, cuius honori et memoriae haec scriptio est consecrata. *Stellam* illo exprimi, cognitum et perspectum habent, qui ex Graeco sermone significacionem dictioris esse non ignorant. Quemadmodum vero *stella* admirabili suo splendore omnium oculos ferit; ita in illustre aliquod symbolum evanescit eorum omnium, quae, veluti in excelso posita, prae ceteris exsplendescunt. Hac mente ab HORATIO sidere pulchrior ille

a) Ita sentit Gallus, *des Courres*, dans morale uniuerselle maxim, IV. p. 20.
Les Noms ne sont que l'effet du caprice.

b) *Hilleri Onomaſt.* S. p. 248. 272 ſqq. c) conf. I. H. *Otrius de Nominibus hominum propriis* P. I. §. 61. D. G. *Molleri Diff. de fatalibus personarum nominibus*, §. 5. C. B. *Michaelis Diff. de Nom. Propr.* §. 23. Io. *Schmidius in Diff. de fatalitate nominum*, Sect. I. §. 16. et qui ex professo hoc argumentum persequuntur, *Robortellus*, *Sigonius*, et *Onuphr. Paninius*. *) *Plato in Cratyllo.*

ille adpellatur, d) qui extima formae elegancia sece commendat.
Sic summi viri cum stellis comparantur, qui celebritate et felicitate
alios antecellunt. e) Quo sensu VIRGILIVS Pallantem, Aeneas
focium fortissimum, ita describit: f)

Qualis, vbi Oceani perfusus lucifer vnda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum caelo, tenebrasque resolut.

Sic CVRTIUS Alexandrum M. Macedoniae fidus adpellat, g) quo
nomine etiam SVETONIVS imperatorem Caligulam cohonestat: h)
sic MVSAEVS Hero et Leandrum, utrumque de patria optime me-
ritum, scite nominat i)

ἀμφοτέρους πολιών περικαλλέας αἰσέρεις ἀμφω,
ambos ambarum urbium perpulcas stellas.

Antonius vero, Romanus ille, filio, quem ex Cleopatra susceperebat.
solis, filiae autem *lunae* nomen faciebat. k) Imprimis populi Orientales viros aliis praestantiores vel ab astris cognominabant, vel
certe cum stellis conferebant. l) Id quod testatum faciunt nomina
Cores et *Mithridates*, i. e. sol; *Darius*, i. e. magnus ignis; *Abednego*
i. e. cultor sideris; *Nebucadnezar* i. e. Nebo, (*Chaldaeorum Deus*)
est fidus splendidum; *Nebusar Adan*, i. e. Nebo splendoris dominus;
Belsazer, i. e. Belus (est) splendor sideris; *Seret*, i. e. stella Veneris;
Scheter Bozenai, i. e. stella lucida; *Iarcha*, i. e. luna crescens. Imo
ipsum nomen *Esther* a Persico vocabulo *Ster*, quod stellam notat,
et ad Graecum αἴσης proxime accedit, originem traxisse videtur.
Arabes eadem consuetudine vsos, homines nobilissimos stellarum cognomine
in signis inservisse, exemplis in medium atlatis, cel. SCHVLTENS
docet. m) Aethiopes autem eundem morem sequi, cl. IO. SIMON
ex quadam poeta demonstrat, qui viros praecclare de republica meritos
stellas et geminas urbis adpellat. n) Quid? quod Christus ipse
uos discipulos φόρτας τῷ κόσμῳ, lumina mundi, cognominet? o)
Rex Babelis cum lucifero comparetur? p) Siracidae vero Simon,
Pontifex maximus, αἴσης ἑωθνος, stella matutina, dicatur? *) Qui
plura exempla virorum illustrium cum stellis comparatorum desiderat,

X 2

lar-

d) L. III. od. IX. e) Barth. ad Stat. Theb. I. p. 354. Pedo Albinov. I. 408. Ewaldi Emblem. P. III. p. 501. de la Cerdia ad Virgil. Aen. VIII. 588. f) I. c. g) IX. 6. 8. h) in Caligul. c. 9. i) in Carm. v. 22. k) Plutarch. in vita Antonii. l) Quarcius in Eluedi. Terr. S. T. I. p. 141. m) in Notis ad Excerpta ex Amalioddino, p. II. n) Onomast. V. T. p. 581. o) Matth. V. 14. p) Ies. XIV. 12. *) Sir. L. 6.

largissimam illorum segetem apud WILDIVM, q) BARTHIVM r)
BVRMANNVM, s) HASAEVM, t) VRIEMOET, v) et SCHAR-
BAV, w) deprehendet.

Sed quid opus est, in peregrinis haerere, quin praesto sint exempla domestica, quae omnium oculos in sece conuertunt? ASTERVS certe noster, rebus egregie gestis longe spectatissimus, vix expressiori imagine representari posse videtur, quam si, nominis sui habita ratione, cum stella comparetur: quippe qui et patriam, et familiam, et curiam, et omnem suam vitam, dum superstes fuit, mirifice illustrauit.

Lucem ille vitalem Freibergae, anni superioris saeculi octuagesimi noni tertio Cal. Mart. adspexit. Et quemadmodum *Asterion*, Graeciae fluius haud ignobilis, a PAVSANIA x) eo nomine commendatur, quod et Eleutheriam et montes contingat: ita ASTERVS noster haud postrema felicitatis parte posuit, quod in urbe Eleutheria, inter montes metalliferos sita, vitam hausisset, quae nullo non tempore viros et protulit et aluit, aeterna memoria colendos. Quod enim HOMERVUS de urbe Thessalia nobilissima, *Asterio*, cecinit, quod in alto monte posita, veluti stella longe lateque splenderet; id in nostram Freibergam conuenire, nemo facile inficiabitur.

Patre vsus est SAMVELE ASTERO, amplissimi huius loci senatus praetore, et aerarii ecclesiastici curatore longe meritissimo, matre Maria Dorothea, ad Richterorum familiam genus suum referente. Quorum prima cura fuit, vt filius recens natus et sacri fontis lauacro expiatus Christianae ciuitati adscriberetur, fieretque

ἀσέρ οπωριώ ἐναλύκιος, ὅτε μάλιστ
λαμπεὸν πάμφορητο λελεγμένος ὀκεανοῖ,
stellae auctumnali similis, quae maxime
splendide lucet, lota in Oceano. y)

His auspiciis initatus, et ingenii felicitate, naturae bonitate, parentum cura, maiorumque gloria excitatus, ita adoleuit Noster, vt non nisi praeclara minaretur. Neque enim gratis ASTERI nomine vti voluit, sed eo sibi connitendum esse existimauit, vt nomen illud re ac facto exaequaret, moniti Horatiani memor,

Tunc recte viues, si curas esse, quod audis. z) Fallor?

q) in Select. Numism. Antiqu. p. 156. r) Aduersar. L. VII. c. 21. LIV. 12. et ad Claudian. de Nupt. Honor. v. 243. s) ad Petronii Satyr. c. 127. t) in Biblioth. Brem. Claff. VIII. p. 723. v) Diff. de Schiloh c. IV. p. 124. w) in Obseru. Sacr. P. II. p. 326. x) in Corinthiac. II. y) Homer, Iliad. E. 5. 6.
z) Horat. L. I. Ep. XVI.

Fallor? an ASTERVS noster STELLAM, poetam prisae actatis
haud ignobilem, hac ratione laudabiliter imitatus fuit, quem STATIVS
commemorat bene ac sapienter a pueru nominis sui rationem habuif-
se, his vſus verbis: a)

clarus de gente Latina

Est iuuenis, quem patritiis maioribus ortum

Nobilitas gauisa tulit, *præfagaque formae*

Protinus e nostro posuit cognomina caelo,

Et quemadmodum ipse optimus nostri ASTERI parens inflam litteris,
bonae mentis obstetricibus, pretium flatuebat; ita filium iis omnibus,
quibus iuuenilis aetas limari et perpoliri debet, artibus erudiendum cu-
rabat. Noster vero, ignei vigoris agitatione concitatus, quum inflam-
matissimo studio ad litteras illas elegantiores, quae ab humanitate no-
men sunt fortitiae, raperetur, in schoulis cum publicis tum priuatis tanta
fecit progressiones, ut commilitonibus suis facile palmam praeriperet,
et incredibili splendore præ ceteris stellis effulgeret,

ut coelo fulget luna sereno

Inter minora sidera. b)

Quibus præsidiis instructus M DCCVII, fausto fidere Athenas Plis-
fiacas petebat, ibique studiorum suorum rationes ita componebat, ut,
ducibus viris eruditissimis, interiora illarum scientiarum pertentaret,
quas aliquando vñi sibi fore, haud vano augurio suspicabatur. Hac
mente non tantum Notarii publici Caesarei dignitatem consequebatur,
sed etiam, moderante summi nominis viro, IO. BVRCK. MËNCKE-
NIO, plus simplici vice disputando vires ingenii sui experiebatur. Ita-
que geminac *Asteriae*, in montibus Pallenes natae, similis ASTERVS
noster videbatur, quae, quo saepius politur, eo clarus exsplendescit, a
Poeta ita decantata:

Ἐνθα μελισσοθότοι κατὰ σκοπίας Παλλήνης

Φύσται ἀσέγιος, καλὸς λίθος, διὰ τις ἀσήρ

μαρμάρεως,

et quam plenae lunae lucem referre PLINIVS est auctor. e)

Einenfus vero hoc stadium, illum locum circumspiciebat, quo col-
lectas scientiac opes vñi perpetuo confirmaret: eoque confilio anno
M DCC XII. Pirnam sele conferebat, ubi Aestuarii nomine praefecto
aderat, et cauſis in foro perorantis strenue seruiebat. Interiecto au-
tem decem annorum interuallo, ab senatu patriae amplissimo ad pro-

(3)

curan-

a) *Sylv.* L, I. *Sylv.* II 70 seqq. b) *Horat.* *Epod.* XV. c) *Hist.* *nat.* T, V,
L. XXXVII. c. IX. p. 401. edit. Harduin.

suranda ex tractu montano vestigalia adhibebatur. Quas partes quam summa fide et sollertia exsequutus fuisset, anno MDCCXXIV. in ipsum senatorum collegium cooptabatur, ea quidem lege, ut simul administrationem fisci ecclesiastici procuraret. Nam, quemadmodum *Aster ille Samius*, species terrae cuiusdam, quanto pluribus medicinæ usibus infervit; tanto majori in pretio habetur: d) ita noster ASTERVS eo grauioribus laboribus adhibebatur, quo pluribus parem ipsum ejus sui sentiebant. Quos inter labores ita obduruserat, ut otio, f) quod nancisceret, eneruari et languere, negotiis autem perpetuis confirmari videretur, astris coelestibus fere similis, qui multum quidem splendoris, nihil autem quietis habent, eaque de causa ab ARISTOTELE *άσηξες διαδέοντες κοί διάτοντες*, currentes et perpetuo motu sese agitantes, nominantur.

Anno MDCCXXXIII. praetoriam prouinciani suscipiebat, quam iam vicario nomine per octo annos proximos multa cum laude administrauerat. Et quum ita eam gessisset, vt nihil posset desiderari, collegae non dubitabant, supremum consulatus honorem anno MDCCXLII. consociatis suffragijs, ad eum deferre. Quanta cura huic muneri praefuerit, quanto studio cijum saluti inuigilauerit, quanta contentione in commune bonum consuluerit, quantas molestias, præcipue ante duos abhinc annos, publicas inter calamitates, deuorauerit, et quanta cum dignitate semper locum suum ornauerit, quum neminem nostrum fugiat, pio potius animo eius virtutes colimus, quam multis verbis enarramus. Hoc certe in aprico positum atque in vulgo notum est, eum et ingenii alacritate, et iudicij acie, et laborum pertinacia omnes excitasse, qui cum eo erant, adeo, ut recte in eum conuenire viderentur, que de *Asterio flumio poeta cecinit*; e)

ille alta per auja notus.

Audiri, et longe pastorum rumpere somnos.

Nam, quod M. TVLLIUS CICERO olim in bono consule requisivit, animo, inquiens, f) consulem esse oportet, consilio, fide, grauitate, vigilancia, cura, toto denique munere consulatus omni officio; et quod idem alio loco monet, g) vt index ad facilitatem in audiendo adiungat diligentiam in satisfaciendo; id vero adcurare ASTERVM nostrum obseruasse, omnes aequi rerum aestimatores uno ore confitentur.

Vt autem haberet, quo vitae huius molestias lenaret, solitudinis taedia

d) *Galenus L. IX. Simplic.* e) *Stat. Theb. IV. 714. sqq.* f) *Orat. in Pison.*
XXIII. 10. g) *ad Quint. Fratr. Ep. IX.*

taedia dileci coniugio lenire studebat, adlecta thori socia, *Maria Concordia*, consulis Pirnensis, *Wagneri*, filia, virgine omnia sui sexus decora cumulatissime complexa. Quam ita adamauit ASTERVS, ut in oculis ipsam gestaret, et ad Stellae poetae exemplum perpetuo eam compellaret :

Asteris ante dapes, nocte Asteris, Asteris ortu. h) Ex hoc coniugio triginta, et quod excurrit, annos, luculentissimis gratiae diuinae documentis collusifato, octo liberos suscepit; scilicet *Christianum Concordiam*, sub ineuntis aetatis florem extinctam; *Samuel Gottlibium*, tributis circuli montani seruientem, ex quo etiam neptem Noster vidit; *Georgium Samuelem*, qui immatura morte vitam finiuit; *Fridericum Gotthelfsum*, qui, absolutis studiis iuris academicis, et examine ad praxin superato, reipublicae mancipatur; *Iohannam Eleonoram*, *Samueli Tzschockelio*, tributorum ex circulo montano redeuntium administratori, et senatori apud Freibergenses meritissimo, nuptui datam, quae duorum nepotum avum fecit Nostrum; *Gotthold Sigismundum*, qui vitam cum morte commutatit; *Rahel Christianam*, et *Theodoram Concordiam*, omnis generis virtutibus ornatissimas. In hac progenie prudenter et laudabiliter educanda pius hic pater omni studio elaborabat, neque illa ex re, peractis laboribus diurnis, maiorem voluptatem capiebat, quam ex consortio suorum liberorum: quos dubium non est, Asteriani nominis dignitatem summa animi religione seruatuos, illasque gemmas esse imitatuos, quas *azegles* ideo vocari, HIERON. CARDANVS tradit, quod stellarum instar reluceant. i)

Quemadmodum autem astra caelestia non semper puro ac sereno celo effulgent, sed nubibus identidem obducuntur, et veluti obscurantur: ita etiam ASTERVM nostrum fortuna secunda non perpetuo adflavit, sed fata aduersa omnisque generis calamitates vehementer excruciauerunt. Quae quidem quantumvis acerba illis videbantur, qui cum eo erant, ipsum tamen ab animi excelitate deturbare nunquam valebant, quippe qui, stellae instar, etiam tempesstatibus infestaretur, tamen nec mutabatur nec cominaculabatur. Tandem dolores ex calculis, quibus laborabat, vires eius adeo atterebant, ut die xvi. mensis Quintilis, superato LXXXI. annorum curriculo, sicco asthmate correptus, morti, non veluti hosti, succumberet, sed tanquam amico, quotidie exspectato, cederet, adsurgeret, et pareret, animam, tot admiranda decora complexam, integra mente, ita effans, ut obdormiuuisse potius, quam vitam amississe videretur. Cuius funus quinto post die follemini comitatu-

h) *Statius Silv.* L. I. c. II. v. 198. i) *Oper. Tom. II.* p. 564.

honestatum in sedem sacram, a Dño Petro nominatam, deferetur, ei-
que publicis orationibus a viris maxime reverendis, M. Hier. Iachimo
Waegero et M. Chrl. Gotthold Wilischio habitis, iusta persoluebantur.
Itaque tam auspicatum fidus cum ASTERO oculis nostris subdu-
ctum, quam insigne patriae decus a complexu nostro auulsum esse, in-
telligimus. Cuius caritatem quo longius desiderio extendimus, hoc ef-
fusori praedicatione vitam illius ornandam existimamus, ASTERI no-
men omni felici commendabile piis animis sancte seruaturi, cui ex
HORATII monito k)

praesenti largimur honores

Iurandasque bonum per nomen ponimus aras.

Hanc in memoriam nostra etiam schola, quam ASTERVS noster curas
cordique habuit, ornauit, suaque praesentia saepissime condecorauit, cras,
Deo volente, procuratis ante meridiem sacris, per aliquot alumnos inter-
pretes pietatis officio cum debita animi religione defungetur. Et quidem

IO. GOTTFRIED HETZEL,

ex fano Alberti Misn.

carmine Teutonicō, sani coloris bonique saporis, Astraeam, iustitiae de-
ām, repraesentabit, mortem ASTERI indicātēm et dolentem.

GOTTHOLD ERICVS ASTER,

Offitio - Misn.

pedestri sermone, eoque latino, illa in medium adferet, quae de aue
Phoenice veteres memoriae prodiderunt.

IO. CHRISTOPH FRITSCHE,

Sayda - Misn.

verbis græcis usus, ea confutabit, quae in hac de Phoenice narra-
tione fabulam sapere videntur.

SIGISM. ISR. BERGEN,

Freiberg - Misn.

versibus epicis consulem beate denatum cum Phoenice comparabit,
Tandem his socium se se adiunget

CHRISTOPH SALOMON SAVPE,

Lommatis. Misn.

qui anniversariam memoriam conuidit liberalis, certis scholæ nostræ
alumnis definiti, oratione latina de *aenigmatibus veterum coniugalibus*
renouabit. Vos, Maecenates, Patroni et Fautores, ut frequentes in audi-
torio superiori confluatis, atqué in studio VOBIS placendi, quod uni-
cuique Vestrum oratores iuuenes comprobabunt, benigne acquiescatis,
etiam atque etiam contendeo. P. P. Freibergae, VIII. Cal. Sept.

A. R. S. M D C C XXXXVII.

k) L. II, Ep. I.

Yb 627
(1/80)

TA=0C

B.I.G.

OMEN IN NOMINE T
VIRI
PRAENOBILISSIMI AMPLISSIMI ET
CONSULTISSIMI
GEORGII SAMVELIS
ASTERI

CENSVM QVI POTENTISSIMO SARMATARVM REGI
ATQVE ELECTORI SAXONIAE EX TRACTV MONTANO
COLLIGVNTVR PRAEFECTO DVM VIVERET PRAECLARE
MERITO ET CONSVL REIP. FREIBERGEN
SIS DIGNISSIMO

A. D. XV. SEXTIL. ANNI MDCCXXXXVII
HUMANIS REBUS EREPTI
STRICTIM EXPOSIT.

ET AD
ORATIONES IN EIVS MEMORIAM

PUBLICE HABENDAS

OBSEQVIOSE INVITAT

M. IO. GOTTLIEB BIDERMANN
RECT. GYMN.

FREIBERGAE

Litteris CHRISTOPHORI MATTHAEI

III.